

L'ESPAI EUROPEU D'EDUCACIÓ SUPERIOR. Presentació

L'Espai Europeu d'Educació Superior és un pla ambiciós i complex que han posat en marxa els països del vell continent per afavorir en matèria d'educació la convergència europea.

El 25 de maig de 1998 els ministres d'Educació de França, Alemanya, Itàlia i el Regne Unit van firmar a la Universitat de la Sorbona una **Declaració** [http://www.bologna-berlin2003.de/pdf/Sorbonne_declaration.pdf] en la qual es va formular per primera vegada la idea de crear un espai europeu d'ensenyament superior (EEES). Aquest EEES havia de tenir com a objectius principals la promoció de la mobilitat dels ciutadans, la capacitat de crear ocupació i el desenvolupament general d'Europa.

El 19 de juny de 1999, vint-i-nou estats europeus van signar la Declaració de Bolonya, on es van ratificar i desenvolupar els objectius proposats a la Declaració de la Sorbona, establint com a termini per a la consecució dels mateixos l'any 2010. El document posa les bases per a la construcció d'un EEES organitzat d'acord amb els principis de qualitat, mobilitat, diversitat, competitivitat i orientació; tenint com a eix principal l'aprenentatge i, essent plenament respectuós amb la diversitat de cultures, de llengües i de sistemes d'educació, tot mantenint una autonomia universitària.

Els objectius que es persegueixen amb la creació de l'EEES són:

- Promoure la mobilitat dels estudiants, graduats i acadèmics en tot l'àmbit europeu.
- Facilitar la integració dels titulats en un mercat europeu laboral unificat, sense fronteres.
- Facilitar als estudiants els coneixements i les estratègies necessàries d'aprenentatge permanent.

Per a dur a terme aquests objectius, cal que tots els països de la Unió Europea apostin per:

- L'adopció d'un sistema flexible, comparable i compatible de titulacions.
- Una adaptació dels currículums pel que fa a: estructura, continguts i definició de les competències en termes de resultats d'aprenentatge.

Els canvis que suposa aquesta convergència acadèmica són els següents:

- La supressió de l'actual divisió entre diplomatures i llicenciatures, ja que amb el nou sistema les titulacions es basaran en una estructura amb dos nivells:
 - un grau, que constarà d'un mínim de tres anys, i amb el qual els titulats ja estaran preparats per a la seva inserció al mercat laboral europeu;
 - un postgrau, integrat per estudis de màster i doctorat, i que oferirà als titulats una especialització en el camp que ells desitgin.

- L'establiment d'un sistema europeu de transferència i acumulació de crèdits (European Credit Transfer System, o ECTS) basat en un sistema centrat en l'estudiant, on el que realment compta són les hores de treball de l'estudiant. Per a les titulacions de grau, s'estableix un mínim de 180 i un màxim de 240 crèdits ECTS, i per a les de postgrau el varem oscil·lar entre els 60 i els 120 crèdits ECTS.
- Una renovació dels mètodes docents, amb l'aplicació d'un nou model d'ensenyament i d'aprenentatge. Es tracta d'aconseguir uns objectius de formació que contemplin tant l'adquisició de coneixements com la capacitat dels alumnes per a seguir estudiant (competències acadèmiques i competències professionals). Estem parlant d'un sistema on es redueixen les hores de docència directa (classes magistrals) i es dona més importància a tot el procés d'aprenentatge de l'estudiant, que tindrà un rol més actiu i participatiu durant tot el seu procés de formació.

L'ànim general de les reformes dutes a terme és la cerca de respostes comunes a problemes comuns, que han de conduir a la implementació d'una estructura que permeti afrontar el creixement de l'ensenyament superior i les necessitats de l'escenari laboral emergent de les recents transformacions socials.